

वा० रा०

॥ ९७ ॥

अग्निकल्पः अजितकामक्रोधत्वात् ॥ शापंदास्यतियतः ॥ ६ ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ततः सरारीरस्यभ्रगमनाययज्ञः प्रवर्त्यतां ॥ सर्वभवंतः स्वस्वरूपं अर्पितव्रत प्राग्भा
ध्वं ॥ ताः क्रियाः स्वस्वात्विज्यकर्माणि ॥ ८ ॥ याजकः अव्यर्गुरितियावत् ॥ अतएववक्ष्यति सुवमुद्यम्येति ॥ ९ ॥ यथाकल्पं शास्त्रानुसारेण ॥ यथाविधि यथामंप्रदायानुशा
नं ॥ कल्परासे नानापक्षोपन्यासस्थले अनुष्ठेयारो संप्रदायस्यैवशरणत्वात् ॥ महताकालेन अधिककालसाध्ययत्नपूर्वकमत्रपाठेन ॥ १० ॥ सर्वदेवताः प्रतीतिगोपः ॥ तदा

यदाहवचनंसम्यगेतत्कार्येनसंशयः ॥ अग्निकल्पोहिभगवान्शापंदास्यतिशेषतः ॥ ६ ॥ तस्मात्प्रवर्त्यतांयज्ञः सरारीरोयथादिवि ॥
गच्छेदिक्ष्वाकुदायादोविश्वामित्रस्यतेजसा ॥ ७ ॥ ततःप्रवर्त्यतांयज्ञः सर्वसमधितिपुत ॥ एवमुक्तकामहर्षयः संजन्तुस्ताः क्रियास्तदा
॥ ८ ॥ याजकश्चमहातेजाविश्वामित्रोभवत्क्रतो ॥ ऋत्विजश्चानुपूर्व्येणमंत्रवन्मंत्रकोविदाः ॥ ९ ॥ चक्रुः सर्वाणिकर्माणि यथाकल्पं
यथाविधि ॥ ततःकालेनमहताविश्वामित्रोमहातपाः ॥ १० ॥ चकारावाहनंतत्रभागार्थं सर्वदेवताः ॥ नाभ्यागमंस्तदातत्रभागार्थं सर्वदे
वताः ॥ ११ ॥ ततःकोपसमाविष्टोविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ सुवमुद्यम्यसक्रोधस्त्रिशंकुमिदमब्रवीत् ॥ १२ ॥ पश्यमेतपसोवीर्यस्वा
र्जितस्यनरेश्वर ॥ एपत्वांस्वशरीरेणनयामिस्वर्गमोजसा १३ ॥ दुष्प्रापंस्वशरीरेणस्वर्गं गच्छनरेश्वर ॥ स्वार्जितं किंचिदप्यस्ति मया हि
तपसःफलं ॥ १४ ॥ राजंस्त्वं तेजसातस्यसशरीरोदिवंब्रज ॥ उक्तवाक्ये मुनौ तस्मिन्सशरीरोनरेश्वरः ॥ १५ ॥ दिवं जगामकाकुत्स्थ
मुनीनांपश्यतांतदा ॥ स्वर्गलोकंगतं दृष्ट्वा त्रिशंकुपाकशासनः ॥ १६ ॥

तथापि अनधिकारिणा याजनायजनाच्च ॥ ११ ॥ उद्यम्य ऊर्ध्वको
धेनप्रक्षिप्य कोपस्यैवाधिकावस्थाक्रोधः ॥ १२ ॥ पश्यमेदिति ॥ भागार्थं देवानामनागमनेन असाध्यत्वेपि स्वतपोव्ययेन त्वामभीष्टं स्वर्गं नयामीति भावः ॥ १३ ॥ स्वशरीरे
ण दुःप्रापमित्यन्वयः ॥ हि यदि मया स्वार्जितं स्वार्थमर्जितं यत्किंचिदपि तपसःफलं सुकृतमस्ति ॥ १४ ॥ तदाह ॥ हे राजन् त्वत्तम्यतेजसा वैभवेन सरारीरोदिवंगच्छ
कुङ्कुत्वात्पुनरुक्त्यादिनदोषः ॥ १५ ॥ मुनीनांपश्यतां मुनिषु पश्यन्तु ॥ १६ ॥

वा० का०

॥ ९७ ॥